

Babici.

Ah, kako smo poslušali,
Babica, besede tvoje,
Ko si pripovedovala
Pravljice nam ti!

Kak je čuri-muri muren
Jezno godrnjal pred luknjo,
Ko mu je smehljaje deček
Plašček ves polil;

Kak je medved kosmatinec
Nad bradatim lovcem renčal,
Ko mu je kožušek topel
Vzel za zimico . . .

Ej, in mi smo se smejali
Tvojim pravljicam porednim,
Da smo za trebuščke drobne
Zbali se potem.

No, in zdaj te mrzlo krije
Črna zemlja v tihi jami,
Usta tvoja polna meda
V veke zdaj molčé.

Zdaj molčé? — Ne, tam v nebesih
Praviš angelcem zdaj zgodbe,
Ej, tako poredne, da v nebesih
Vsi se smejejo!

Cvetko Slavin.

Hrepenenje po pomladi.

Pridi, pridi zaželjena,	In odeni vse z zelenjem:
Pomlad ljubljena med nas,	Trate, dole, hrib in gaj;
Pridi, pridi in preženi	Z juga pa privedi ptice
Megle, sneg in led in mraz.	V gozde, vrte spet nazaj.

Če mi to izpolniš prošnjo,
Bom pristrčno te vesel:
V pozdrav tebi, vigred draga,
Pesem milo bom zapel.

L. Strmski.

